

Onnozele toerist in Bosnië stuk

Theater

Festival ad Werf; Finland, van Giselle Vegter. Gezien 19/5. Inl. festivalaandewerf.nl

Door **HERIEN WENSINK**

Het onderwerp van de voorstelling *Finland*, de oorlog in Bosnië, is belangwekkend. Regisseur Giselle Vegter verzamelde tijdens een verblijf in Bosnië-Herzegovina, in gesprekken met overlevenden, zeer aangrijpend materiaal. Het is te prijzen dat Vegter dit project is aangegaan. Maar ze heeft er geen goede voorstelling van weten te maken. Dat ligt deels aan de beperkte capaciteiten van haar acteurs (de jonge IJbert Verweij uitgezonderd), en voor een belangrijk deel ook aan de tekst van Gerardjan Rijnders, die te expliciet en te bombastisch is. Rijnders wil graag grootscheeps, poëtisch en gruwelijk zijn, maar het is onvoorstel-

baar dat getraumatiseerde oorlogsslachtoffers zo praten („Ik ben nieuwsgierig”, zegt de toerist. „Nieuwsgierig naar hoe iedereen elkaar hier heeft afgemaakt?” antwoordt de inwoner). Eén voorbeeld volstaat om aan te geven dat Rijnders te veel invult: wanneer je zegt „soms helpt het”, hoeft je daar niet „vaak niet” aan toe te voegen.

Maar het grootste probleem van de voorstelling is dat wij, de toeschouwers, niet worden aangesproken. Dat willen Rijnders en Vegter wel, maar met de keuze voor één personage, de naïeve toerist Petra, die de hypocriete houding van West-Europeanen moet symboliseren, helpen ze die mogelijkheid eigenhandig om zeep. Want deze Petra is zo onnozel, zo ergerlijk, dat je haar als publiek onmiddellijk terzijde schuift. Omdat je je niet met haar identificeert, voel je je geen seconde aangesproken door de op zichzelf interessante, harde kritiek die zij over zich afroept.